

LA MUNTANYA DE LA NOVA ALIANÇA

per ANASTASI SINAÏTA

Avui, a la muntanya del Tabor, Crist ha refet la imatge de la bellesa terrena i l'ha transformada en imatge de la bellesa celestial. Per això està bé que jo digui: «Que n'és de venerable aquest lloc! No és altra cosa que la casa de Déu i la porta del cel» (Gn 28,17).

Avui el Tabor i l'Hermon s'han alegrat junts; han convidat tot l'univers a alegrar-se. El país de Zabuló i de Neftalí s'han unit a la festa i han dansat sota el sol. Avui, Galilea i Natzaret han participat a la dansa i han animat la festa amb cors de cants. El Mont-Tabor s'alegra per la festa i atreu la creació cap a Déu, renovant-la.

Avui, el Senyor ha aparegut veritablement a la muntanya. Avui la natura humana, creada al principi a imatge de Déu, però enfosquida per les figures deformadores dels ídols, ha estat transfigurada en l'antiga bellesa de l'home creat a imatge i semblança de Déu. Avui a la muntanya, la natura, que s'havia perdut en la idolatria a les muntanyes, ha estat transfigurada sense deixar de ser la mateixa, i ha brillat amb la claror resplendent de la divinitat.

Avui, a la muntanya, el qui anava vestit amb tristes túniques de pells, de què parla el Gènesi, s'ha posat el vestit diví, s'ha embolcallat de la llum com amb un mantell. Avui al Mont-Tabor ha aparegut misteriosament la condició de la vida futura del Regne de la joia. Avui, d'una manera sorprenent, els antics missatgers de l'Antiga i de la Nova Aliança s'han reunit amb Déu a la muntanya, portadors d'un misteri ple de paradoxes. Avui, és traçat al Mont-Tabor el misteri de la creu que per la mort dóna la vida: així com Crist fou crucificat enmig de dos homes al Mont-Calvari, ara s'aixeca amb majestat divina enmig de Moisès i d'Elies. I la festa d'avui ens mostra aquest altre Sinaí, muntanya molt més preciosa que el Sinaí per les seves meravelles i els seus esdeveniments: sobrepassa per la seva teofania les visions divines figuratives i fosques.

Al Sinaí els símbols van ser dissenyats prefigurativament; al Tabor resplendeix la veritat. Allà la foscor, aquí el sol; allà les tenebres, aquí el núvol lluminós. En un costat la Llei del Decàleg; a l'altre, el Verb preetern a tota paraula. La muntanya del Sinaí no va obrir a Moisès la terra promesa, el Tabor, en canvi, el va introduir a la terra de la Promesa.